

Čís. 4149.

Záchvat choroby žlučových kamínek jest neodvratnou překážkou ve smyslu § 427 tr. ř.

(Rozh. ze dne 23. dubna 1931, Zm I 655/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání odporu obžalovaného proti rozsudku krajského soudu v Kutné Hoře ze dne 22. května 1930, vynesenému podle § 427 odst. 3 tr. ř. v nepřítomnosti obžalovaného, jímž uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200 tr. zák. a poukázal krajský soud, by nařídil nové hlavní přelíčení. Zmateční stížnost a odvolání obžalovaného poukázal na toto rozhodnutí o odporu.

D ů v o d y:

Lékařským vysvědčením MUDr. Františka D-a jest prokázáno, že obžalovaný prodělal dne 20. května 1930 záchvat žlučových kamínek, kterážto choroba mu nedovolovala dne 22. května 1930 vydati se na cestu ke hlavnímu přelíčení u krajského soudu v Kutné Hoře, takže chorobu tu jest označiti za neodvratnou překážku, zabránivší mu dostavení se ke hlavnímu přelíčení. Důsledkem toho bylo podle § 427 odst. 3 tr. ř. uznati, jak se stalo.

Čís. 4150.

Není důvodu, vymeziti pojem nedbalosti pro trestné činy proti bezpečnosti majetku, nanejvýš pro přečin úpadku jinak (úžeji), než jest zákonem vymezen pro trestné činy proti bezpečnosti života v § 335 tr. zák.

I pro přečin nedbalého úpadku stačí, že si dlužník mohl uvědomiti nebezpečnost svého jednání pro věřitele, možnost, že jeho jednáním věřitelé utrpí újmu na právu neúplným uspokojením pohledávek.

(Rozh. ze dne 23. dubna 1931, Zm II 206/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 14. května 1930, pokud jí byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem úpadku z nedbalosti podle § 486 čís. 2 tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnost napadá rozsudek prvé stolice ve výroku o vině stěžovatelčině námitkou, že stěžovatelka nejednala nedbale, nanejvýš se nedopustila vědomé nedbalosti; vytýká mu zmatečnost podle § 281 čís. 9 písm. a) tr. ř., již však nedoličuje, nanejvýš nedoličuje po zákonu. Pokud stížnost dokazuje, že neschopnost stěžovatelčina, zaplatiti věřitelům plně, byla zaviněna její nemocí, a že nedošlo k vyrovnání na zá-